

גליון מספר

עתון חברת הילדים גבעת-הים

--6-- (23)

שנה שניה

א' חשון תשי"ב

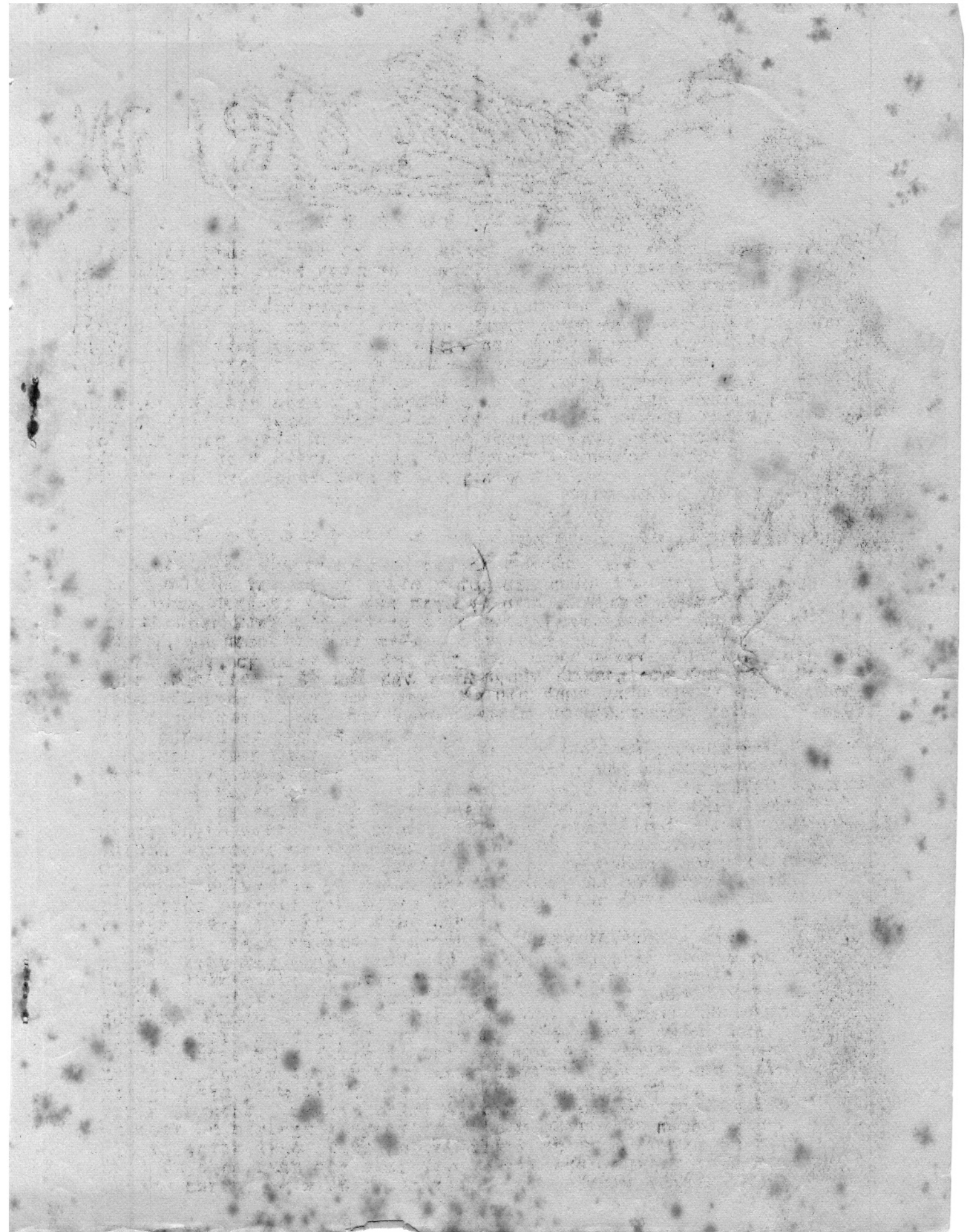
פנינו;

למלוי השורות, לחישול הכ"ח,
להמשך דרכו של הקבוץ-המאוחדו
חברת הילדים

פנינו קדימה.

צריך למחוח קו עבה ושחור על המילה - משבר - על שיוונו
חברה צעקניות ועקרות,
ולפתוח דף חדש, חלק ונקי, ולהתחיל לרשום בו מחוש,
לחשוב ולסקול כל צעד ולהמשיך בבטחון - לרשום מחדש באות
יות של מעשים, באותיות של פעולה, באותיות של חברות, את
שם חברת הילדים שלנו.
יש צורך לתת חשובה לחברים שעזבו אותנו אך היד מטרבת
לכתוב, המוח דוחה את המחשבה על כך, כולך אומר די.
די לו לויכוח עם חבריך לטעבר שלא רצה להיות במחיצתך
די לויכוחי טרק עם מפלגי חברתינו, הגיע השעה לעצור
בויכוח- ולעשות.
(המשך בעמוד 10).

אנה נמא?

ועדת קרון קימת לישראל

ועדה קרון קימת שנבחרה לא מזמן תתחיל בפעולה בזמן הקרוב, לוועדה זו ישנט שטחי פעולה רבים ונרחבים המשמשים לה כמקור הכספים שהיא צריכה וזוהי אחת משטחי הפעולה המוצעים שבחלקם יחבשמו רק בשנה הבאה: איסוף פרי הדור שלאחר הקטיף, ארוי תאנים, הורדת צברים, אוסף גרוטאות גיוסיה לענפי המשק השונים, ואיסוף פרחים. במשך שנות פעולתה של הועדה נוקלה זו בזילזול ובחוסר היחס הנכון מצד הילדים והיא לא היצליחה להביע את טעמיה לגבי הורדת גבוה ב. להענות מספקת מצד הילדים ב. לכך שהפעולה היחפן למפעל המוני וספונסאזי של הילדים ד. הקרון הקימת לא רכזה טביבה אחת הרצון ואת כוח ההמאאה של הילדים, כך קרה שלפני שנה יצאו חברי-ועדה זו לגיוסיה בעצמם מאחר שיתר ילדי החברה לא הומיעו לפעולה שנקבעה אנו נבהל השנה פעולה הסברה לערכה של הקרון הקימת, בעבר ובעתיד בחברה הילדים, אנו חברי הועדה מקווים לקבל השנה את תמיכתה המלאה של החברה הילדים, יחד נצא למפעל הזה, למען קרון קימת.

ועדה קרון קימת
ד"ר ח' ע' ל' מ' ש' ק' ב' י' ת' ה' ס' פ' ר'

אנחנו ועדה משק בית הספר נכנסנו לפעולה לפני שנה. בחירה ועדה זו באה לאתר דרישתה של הנהלת ב"הס. מצב המשק היה כזה: היחה חלקה של כ-5 דונם מבודדת, לחצר זאת הוקם קו מים של 3 צול שעלה ל"י 300. בידור החצר בוצע ע"י הילדים בזמן החופש. את החומרים לחצר לא קולגו מהמשק, את העמודים כרתו הילדים מהחורשות שבמשק ואת החומרים אספו במל שינות המשק, כך שבדר זאת לא עלתה למשק הוצעה חקמה ונשבר, וכך אבד לול אחד, שמו שלשה לולים, אך אחד נפל בשעה חקמה ונשבר, וכך אבד לול אחד, היינו ולא ניתן לחקנו. חוץ מחצר זאת היה למשק בה"ט בוטחן חגנים לכבר שימלו בהם בחופש. חוץ מזה נמצא בטיפולה של הועדה היער שמנה 12000 עצייה והשתרע על שטח של 110 דונם.

החוכניה למשך השנה היחה: להקים 4 לולים ל-60 עוף, להקים זיר ל-20 עיזים לבנות מחטן לבינין, להקים גן בוטאני, מפע טובטרופי וכדומה, המשק במשך השנים היה צריך לגדול ולהגיע ל-11 לולים לתרנגולות לבחורין וטכטט כמו כן יש חוכניה להקים ארנבייה גדולה, ברוזיה וענף תרנגולתי הודו. להקים אורה לזוג בהמות, סככה עם טרקטור וחדר מזכירות שישמש להנהלת חשבונות. התיקוח מטעם משרד החינוך בדק את החוכניה הזאת וקבע שהם משק זה התפתח והתגשם ברובו הוא יבנה למזכירות קומה שניה ויקים לו מעבדה חקלאית עם כל הציוד הדרוש ולהחוך את המשק לכעין תחנות ב"ט ניטיונות. תפקידנו היה להקים את המשק אם יוחר נכון לדבר את הקמתו והתיקור לדעוג לטימול בו לאחר הקמתו.

התקיימה ישיבה ראשונה של הועדה עם ישראל ואליוקום. לפי מצב הדברים נודע לנו שבימים אלה יתחילו לבנות את הדיור ואחריו את המחטן, ושצריך להכשיר חלקה לערוגות ניסיון של זנים שונים של דגן ולהקיף את הלולים ברשת. לאחר שנכנסו ללולים ראינו שאין מתכוננים לבנות את הדיור והמחטן כל כך מהר לכן כעבור כמה חדשים הסכמנו שיבנו את הדיור לא מבלוקים אלא מעץ ופחים, ובאמת כעבור חודשים אחדים גמרו לבנות את הדיור אך הוא יצא ישונה חכלית שנוי מהחוכניה, והוחלט להשאיר אותו בתור סככה זמנית. את המחטן לא בנו עד היום היום וראינו שאין מתחילים לבנות את הדיור, החילוננו לגדור את הלול. בתחילה כרתנו את העמודים במאמצים גדולים, לאחר שהכנסנו את העמודים וסידרנו את הדלתות החלה בעית הרשת, שבמשך חודשיים לא קבלנו אותה, לאחר זמן רב קבלנו את הרשת ובדדנו את הלול, לאחר הרשת לא היחה במצב הכי טוב, לגמר חצרות אלו הוזקקנו לרשת מיוחדת שתעמוד באדמה אך אותה לא קבלנו.

(המשך בעמוד 5)

ה ס י ו ל ל ס ד ו ם

האוסר יצא ממטאבים, עזב את הכביש הראשי (באר-טבע - עוב ה אל ופייר), ועלה על כביש הנפט. כביש הנפט מכוסה אך בחלקו באספלט חלק זה מגיע עד לחל-ירוחם, ומשם מתחילה דרך עפר הנמשכת לעין-חוצב ומשם לסדום. בדרך ראינו מצידו של הכביש קטע מהכביש החדש שנבנה עכשיו. כביש זה עובר מסדום לכורנוב ואחר מתחבר לכביש הנפט ליד חל ירווחם. העבודה נמשכת שם אך ההתקדמות מועטה.

אחרי-כך נסענו לירידה למכתש הגדול, ירידה ישרה אל תוך מכתש הסגור מכל עבריו בשרשרת הרים שצידם האחד היה פעם מחובר עם הצד השני, אך אחרי פעולתו ההרסנית של הטבע שקע חלק מסוים בצורת מכתש. הודות לשקיעה זו נחגלו שכבות האדמה התחתונות שהיו מגובנות מעד. היה זה כעין מטחק צבעים. בתוך המכתש ראינו את מכרה הקאולין החריט. לכשיצאנו ממנו נסענו בתוך ואדי, אחר יצאנו ממנו והחילוננו עולים במעלה ההרים. עליה זו נמסקה עם בואנו ל"מעלה העקרבים" מפעל אשר חיל ההנדסה ביצע אותו. הירידה לוואדי פוקרה ממעלה העקרבים הינה ירידה מטוכנו בעלת טבובים חדים ורבים מאד. ראינו את "סלע הצפרדע", כך הוא אינו דומה כלל לצפרדע. החבקה החלו לנחש למה זה דומה, פיתחו את חוט הדמיון אך ללא הועיל מעטים בלבד הכריזו בטיפוק שהם רואים צפרדע, היתר ראו פני אדם, אריה, דב, ובמקרה שהיינו נשארים שם יותר זמן היו מצליחים לראות עוד חיות שונות....

הואדי שירדנו אליו נקרה ואדי נוקרה וביציאתו ראינו מרחוק את עין-חוצב. כשק"ם של עין חוצב טעמנו את כל מה שיכלנו (בעיקר ופלוח), לבערם מלפנינו את בטננו בצלי עז. ובבטן מלאה שכבנו לישון... למחרת השכמנו קום ופנינו לעבר סדום בתוך ואדי אשר בו הייתה הנטיעה קלה ונוחה אך רק משיצאנו ממנו החלו קשיי הנטיעה. נסענו ישר לרגלי ההרים ולצידנו השתרעו ביצות המלח. חלפנו ליד מחנה ג: אשר בו שכנו המועלים הערבים וכעת הוא שומם, אך במחנה ב' החיים נמשכים ושם נמצא בית החרושת של סדום.

קיבלנו הסבר מקיף איך שעושים את האשלג ואף הוסברו לנו אמצעי היפוך במיפעל. אחר נסענו למחנה המגורים של פועלי המפעל היהודים שהוא משמרו גם נמל לסדום. משם נסענו לאום-ברק זהו מעין מים מתוקים בחצי הדרך בין סדום לעין-גדי. בדרך לשם עמדנו ועזי הנפש שבנו פשטו את הכבדים וקצו המימם. התפעלנו מאוד מתכונת המים, להחזיק את הגוף צף על פני המים בלי שניצטרך לעשות איזה שהיא תנועה אך מי שניסם להכניס את פניו פנימה הירגיש יפה יפה את חכונתם העוקצנית של מי ים המלח. אחר התרחצנו באום-ברק ושחטנו את המלח מעל גופנו ומשם פנינו חזרה לסדום. התעכבנו לשם אכילת ארוחת ערב שכללה בין השאר עוד עז מבושלת! ונסענו בחושך לעין-חוצב. למחרת בבוקר פנינו לעבר באר-טבע בדרך החקעבנו עוד לראות את המכתש הקטן שעולה על המכתש הגדול לא בגודלו אך ביופיו.

ומשם נסענו הלאה עלינו על כביש הנפט אחר עלינו על הכביש הראשי ומשם ישר למטאבים.

במחנה היו הרבה חוגים. (הכונה למחנה של עליית הנוער על הכרמל) כל ילד וילד היה צריך להשתתף בחוג אחד, שהמדריכים קבעו לו. בני השתתפתו בחוג לירידת הסביבה. למדנו על הרי הכרמל, על הצימחיה שבכרמל, על בית אורן ועל הישובים הדרוזים בהרי הכרמל. ביום אחר הלכנו לטיול והסתכלנו על עמק זבולון שעליו למדנו ביום אחר. מהחוג הזה למדנו באמת הרבה. "נעורית"

ט י ו ל מ מ ח נ ה ע ל י ת ה נ ו ע ר ב א ח ו ז ה

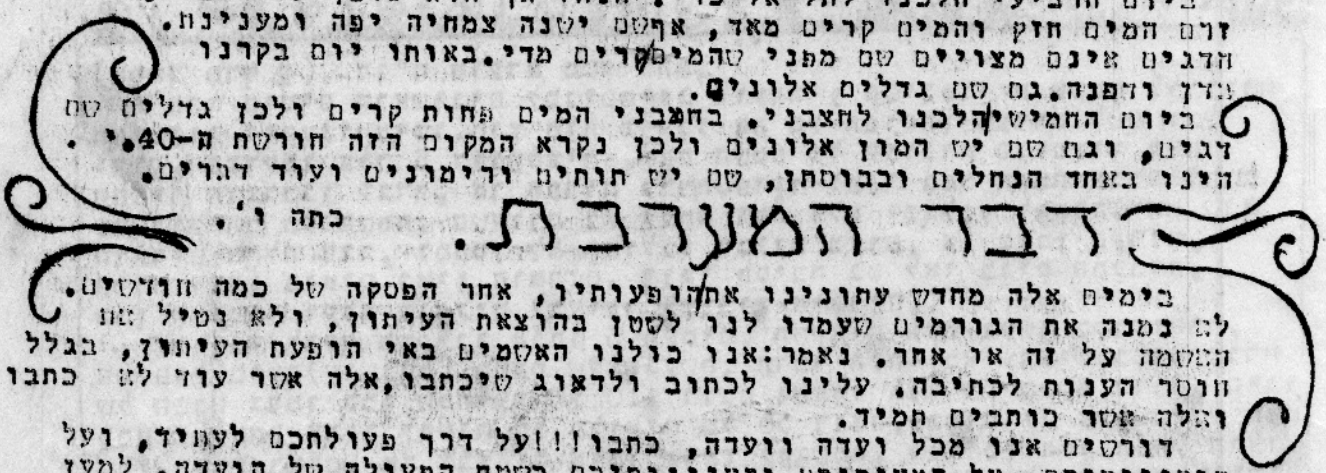
ביום שבת באר שני אוטובוסים ונסענו לבית "אבו-ספנדר".
 ירדנו שם וניכנסנו לתוך ביתו. הראו לנו את קברו ואחר עלינו על
 מדרגות וראינו את החדר שבו הוא מת. ספרו לנו שהוא ישב בבית -
 טוהר 40 שנה ושהוא יטר אמנה חדשה ויש לו מאמינים. אמרו לנו
 שבונים בחיפה בית בגובה של 40 מטר וגם באמריקה יש לו בתים
 קדושים. ראינו את התמונה איך שהורגים אותו. אחר יצאנו וניכנסנו
 לאוטובוס ונסענו לקבוץ "מורדי הגטאות". שם ראינו תערוכה של
 תמונות, בגדיים וכלי נגינה של היהודים בגטו ורשה. כשיצאנו
 חשבנו על סבל היהודים בגטו ועל טבלותיהם.
 אחר נסענו לעיר העתיקה של עכו. שם ראינו את המבצרים החזקים
 ואת התותחים של נפולאון ואת בית החולים לחולי רוח. לאחר זאת
 חזרנו הביתה.
 זה היה הטיול הגדול של מחנזנו שארך 10 ימים.

זאב ארלי נמך.

ש ב ו ע ב כ פ ר ס ו ל ד

יצאנו מנכעת חיי חביוס רביעי לכפר סולד. ביום הראשון לטיולנו
 הלכנו לבריכה של כפר סולד והתרחצנו בה.
 ביום השני הלכנו לכפר גלעד/ולחנור. הטיול בהרים היה יפה
 ראינו את המקום בו נשפכים המים. אמנם הם מעטים אך קרים
 וזכים. אותו יום הינו בקבוץ כפר גלעדי, הדבר המעניין ביותר שם
 הוא החדר אוכל ובית ציפורי. חדר האוכל בנוי בצורה נאה. לפני
 חדר האוכל ולצדדיו הוא עטוי דשא. בית ציפורי אף הוא גדול אך
 פחות יפה מהאולם שלנו. יש שם כמה קבועה ולכן יותר נוח להציג
 שם מאשר באולם שלנו. ראינו גם את סחוי, הם נוחנים לה מקום
 בבנין מיוחד ואוכל יותר טוב מאשר לכל הפרות. הרפתנים חושבים
 שבתה חיה אף היא כמוה וחתן שפע חלב כמותה. אחרי כן ראינו את
 קבר האחים שעליו מצבת האריה. הפסל עצמו די יפה ומטביבו יש
 שיחיתים וזה משה מאד.
 ביום השלישי לטיולינו הלכנו לשמיר. שמיר שוכנת על הגבול,
 יש שם צמחיה גדולה ומענינת וגם מוצפיה גדולה.
 ביום הרביעי הלכנו לתל-אל-כדי. הנחל אף הוא שוכן על הגבול.
 זרם המים חזק והמים קרים מאד, אף שם ישנה צמחיה יפה ומענינת.
 הדגים אינם מצויים שם מפני שהמים קרים מדי. באותו יום בקרנו
 גידן והפנה גם שם גדלים אלונים.
 ביום החמישי הלכנו לחצבני. בחצבני המים פחות קרים ולכן גדלים שם
 דגים, וגם שם יש המון אלונים ולכן נקרא המקום הזה חורשת ה-40.
 הינו באחד הנחלים ובבוטחן, שם יש תוחים ורימונים ועוד דברים.

ד ב ר ה מ ע ר כ ת

בימים אלה מחדש עתוננו אהרופעותיו, אחר הפסקה של כמה חודשים.
 לא נמנה את הגורמים שעמדו לנו לשטן בהוצאת העיתון, ולא נטיל את
 השטמה על זה או אחר. נאמר: אנו כולנו האסמים באי הופעת העיתון, בגלל
 חוסר הענות לכתיבה. עלינו לכתוב ולדאוג שיכתבו, אלה אשר עוז לא כתבו
 ואלה אשר כותבים חמיד.
 דורשים אנו מכל ועדה וועדה, כתבו!!! על דרך פעולתכם לעתיד, ועל
 חובותיכם, על הצעותיכם ועיונותיכם בשטח הפעולה של הועדה, למען
 חזק כל החברה כמה ברצונכם להחזק, ומהו שטח פעולתכם, וכמו כן למען
 חזק החברה את הקשיים העומדים לפגע לפניכם.
 מתכווננים אנו להשאיר את אותם המדורים/הקבועים שהיו בעיתון. במידה
 שתופענה הצעות למדורים נוספים, מוכנים אנו לקבלם.
 אנרי עליה דמתו וערכו של העיתון, נדאג שרמתו שאליה הגענו בעיתוננים
 האחרונים 3,4, לא חרד, אלא להפך תעלה מעלה מעלה.
 המערכת.

בטנין ובמעברה

ביום ראשון זה 28/9/57 נחכנסה מועצת המדריכים של המעברה לשם דיון על עבודת המדריכים לקבוצה חדשה בגיל 8-12 בערך. אחרי כן התנהל חשייון על ענין כניסת מדריכים חדשים שנכנסו להדרכתכלי ידיעה ועד הטניף או ועד המדריכים, ונטאלת השאלה מטעם מי החלו מדריכים אלה לעבוד? עקרונות אין להתגבר למוצעים, אולם השאלה נטובה סביב הצורה שחדבר נעשה. היה בין המדריכים מי שהוא ששלל את זכות קיום ועד המדריכים בגמרו שגם ועד זה אינו מחכנס אין לו זכות לקבוע מדריכים. אולם גם אותו חבר דאה את הועד כבלתי פעיל והוא חבר בו, מדוע לא חשב לנהוץ להפעיל את הועד? שנית עד עתה כל המדריכים האחרונים נקבעו על ידי ועד זה ובהשתתפותו של המדריך שערער על שכוח זה של ועד המדריכים. נניח שאין זכות לועד המדריכים, אבל בקיום הסניף הכיר כל אוב, וכמו כן בזה שהסניף קבל על אחריותו את בצוע ההדרכה במעברה זו ונעט נמצאים תחת הדרכתנו למעלה מ-80 ילד ועוד ידנו נטויה. ועד עתה לא גמרו לאף מדריך שפנה אלינו שאינו רצוי בהדרכה, להפך, חמיד עודינו את אותם החברים שהלכו. תופעה מענינת היא שבין המדריכים שלה בידיעה הסניף נמצא אחד שאליו פנו לפני כן כבקשות שיחן את ידו לעבודה, אולם הוא עזב את העבודה אחר שפעם אחת הלך לראות את הקבוצה... בטיכום, היות ויש בינינו כאלה השוללים את זכות קיום ועד המדריכים, החלטנו להעביר את הענין לאטפת הטיכבה המתגברת להחלטת סופית.

ששון טוחט.

במעברה

בזמן החופש חלה הפסקה בפעולותינו במעברה, אולם את החחלה הלימודית נתחדשה הפעולה. כיום פועלים במעברה מטעם סניף הנוער-העובד כ-6 ילדים, העורכים לכל קבוצה שלוש פעולות לשבוע. אולם אין להסתפק בעבודתם של מטפר מועט זה של ילדים, על כל החברה להטות שכם לפעולה במעברה.

לדעתי עלינו לחלק את העבודה במעברה לשתיים. מצד אחד נחוץ ללמד אותם ולספר להם על הארץ והקיבוץ, פעולה זו יכולה להעשות אך ורק על ידי יחידים, אך מצד שני עלינו לערוך פעולות המוניות, כגון: לשחק עם ילדי המעברה משחקים שונים, בהם ישתתף מספר גדול של ילדים, הן מחברתנו והן מילדי המעברה. לערוך חחרויות ולעזור להם בצורה זו להחערות בהוי ארצנו.

יובל נהרי.

(המשך מדף 2). דו"ח מועד מסק בהס.

כבר בימים הראשונים לכניסתינו לועדה, הכיננו את השטח לערוגות הניסיון וזרענו אותו. חוץ מזה זרענו את כל הבוסתן שעורה לשם זמל ירנץ, וזרענו עוד 5 דונם חציר. את השטח של ערוגות הניסיון ואת החציר הוצרכנו לגדר, אך הפרות כבדה טפיקו לפני גמר הקמת הגדר לוחם ולאכול את כל השטח. השעורה לא עלתה יפה ולא יכולנו להפכה. את שנת הדברים האלה דיר, ומחסן לא יכולנו לבנות כיום, או בזמן הקרוב, היות ואין בנאים ואין חומרים. דוגי הטיבה גם לאי בניית המעברה, הגן הנושני ועוד בנינים (בעיקר לשיכון הילדים).

בנוגע ליער השקינו אותו 5 פעמים. השקאות אלה נעשו בקושי רב, הטיפול ביער (עישובו) כמעט שלא נעשה. הדבר הזה (באי העישוב) והבצורת של השנה גרמו לכך שמהיער של 110 דונם נשארו לנו רק כ-80 דונם. הינו כמחצית. עתה צריך לעשות בו מלואים של 50 דונם, עבדה זו צריכה להעשות ע"י ילדי בה"ט, אך דבר זה אינו ניתן לבגטמב, כמו כן אין המשק הגדול מעונין כל כך ביער זה. במקרה שהמשק הגדול לא יקח על עצמו את ניהול היער ומסלואיו, הרי שישארו רק 60 דונם בידי בה"ט. בגן הבוסתן החלו לעבוד. הטוקטור גמר טט את עבודתו, בימים אלה צריך לבוא בנאי ולבנות את הבריכה וההר.

בזמן התפתחות הענינים היתה כזאת, אין בכל זאת לזנוח את הענין, לכשישתנה המצב לטובה, עלינו לשוב ולהעלות את הענין שוב.

ששון יצחקי.

בקורסיים

חורג לטיסניים.

החורג הגדול הצטיין בפעילות מרובה. נבנו טיסניים אחד טיס ובנייתם טיסני מנוע, אף בחיכוך עצמי. מאיר שחזר מגרמניה הביא עימו מנוע יליזל לטיסן "יוקונטרול" המונהג מהאזמה. אף במיוחד יש לציין את מספר הקורסים הרבים של גד"נע אויר אשר חברינו השתתפו בהם. קורסים אלה החלקו למתחילים, מתקדמים, קורס דאיה וקורס טיס. בשלב הראשון למתקדמים ומתחילים היתרכז הקורס בעיקר בבניית טיסניים ובחומר תאורתי ומעשי. ובשלב השני קורס טיס ודאיה. הקורס למתחילים ומתקדמים נמשך שבועיים קורס הדאיה חודש וחצי קורס הטיס חודש. חברינו חזרו מקורסים אלו מלאי קרץ, והחלו לפעול במרץ רב. בטווחות יתקף קימו קורסים להדרכה אף הם יהיו למתחילים ולמתקדמים ומקומם יהיה בראש הניקרה.

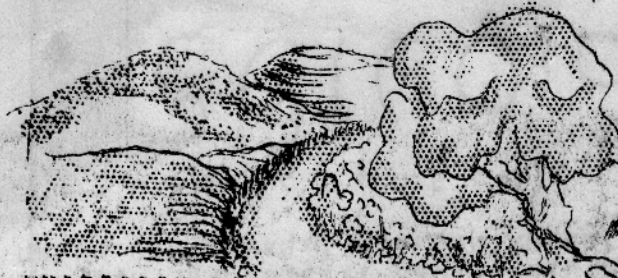
קורס המתקדמים נמשך כידוע שבועיים היתקיים בחדרה. רוב הזמן (4-5 שעות ביום) היה מוקדש לבניית הטיסן "ארנום" יחד הזמן היה מוקדש למקצועות תאורתיים כגון: הרודינמיקה, פיזיקה, מטמטיקה וכן זהו מטוסיים.

הקימה היחה ב-5½ וכיכובי האורות ב-10 כלהיום היהתפוס על ידי העולחת הקורס, הקורס היה מרוכז מאוד והמשמץ שהושקע היה כדאי. קיבלנו בו כל מה שהיה נחוץ לנו.

אורי יזהר.

קורס המט"כפים בראש הניקרה. מגבעת חיים צפונה במבמה לחגיע למחנה המכ"ים אייטם. במקום הרכנו הכחה לנו מכונית המשא של המחנה בה הוסענו למחנה. בחוף המהומה של המחנה הצלחנו למצוא את הקציין החדרני, וזה הפנה אותנו אל המפקד האחראי לאנשים הבאים. במתח משרדו היה רצי וליצידו כתוב: "העזר כי ולא בר"סר", כמובן שלא הבנו את פשר המילים במשך הזמן "כשהתאקלמנו" יותר בהוי המחנה הוסבר לנו שאותו ר"סר הוא הגדום המפקח על ההליכה במחנה, על פי רב לארוחות וכשהולכים הצורה מרושלת הוא עוצר את המחלקה ולפעמים נותן לה ללכת טוב. בגטנב למשורד, הגדול שבנינו נכנס פנימה, אך כעבור כמה שבועות חזר בצווק על פניו. הוא לא נתקבל היות והוא לא היה מסודר בתלבושתו. אז לעצמי תיאורתי איך אצא מהקורס, שהוא הקורס הראשון שלי מעין זה. אחרי טעברנו את הה"סר נשלחתי לפלוגתי, עמי היועוד אחד אשר בזמן בוצנו היה עימנו. בפלוגה קיבלנו שנינו את הטפת המוסר הראשונה שלנו, על המשמעת והנוהג במחנה. לתמהוננו עוד באותו ערב הוציאנו לא"ש לילה במטגרת הכחה. חזרנו בשעה 11 בדיוק, הגענו למחנה כשאנו מאובקים לגמרי למחרת הקימו אותנו בשעה חמש וחצי ובלי לומר לנו מילה הובילו אותנו לריצת 2800 מטר לי היחה זו הפתעה כלמעודי לא רצתי מרוק פזה, אך למרות הכל הצלחתי לשמור לעצמי את המקום ה-117 מתוך 80 הרצים. כלמחלקה ומחלקה קבלה נקודות לפי מספר האנשים שהגיעו למטרה, אך היות רוב מחלקתי הגיעו בין האחרונים כשהם הולכים ברגל, נוצחנו. אחרי ריצה זו באובמשך הזמן עוד הרבה ריצות כאלה, אך לשים הגיע ריצת 4700 מטרים. ריצה זאת ביצעתי ב-42 דקות, בריצה זו לא השתתפו כל הילדים מהפלוגה אלה הניבחרים 30 במספר. לאחר ריצה זו הלכנו לתקלת. לאחר זאת טיידר אותנו המדריך בשלוש וצעדנו לעבר חדר האוכל. בעיניי ניראה הדבר מגוכך, פלוגה שלמה נועדת לפי קצב, בידי כל אחד בלי אוכל. חדר האוכל היה אוהל אשר בו עמדו בחדר וחיכו לאוכל לכל ארוחה הוקצבו 30 דקה ומי שאיקר נאלץ לאכול במהירות. אינני רוצה להמשיך ולספר היות ומפתח אני לגלות סודות צבאיים. יאיר נהרי

מחנה עבודה במטאבים

חודשי הכיבודים בסניף הוחלט לנטוע למחנה עבודה במטאבים איננירופה לנתח כרגע את העניין שקה אחרי כן משתי סיבות א. עיתון זה איננו במה לכך ב. העניין נדוש בנינו במידה כזאת שקשה לפתוח הולכות הן רב ולנתח את תוצאותיו. ובכך העניין נשתיים בכך שרק חלק מהשיטה הנוגדת בסניף יצא למטאבים. מפעל זה שהוא ראשון במינו בחיי הנוער בג בעת חייט. ב-20 לחודש היגענו למטאבים לנקודה הניכספת שתידיים הינו לבלות בה חודש ימים. תיכף לבואנו היחה לנו הרגשה שכאן נוכל לקטור את הקשרים הנאותים בנינו לבין חברי המטק. (הגיל הממוצע של חברי המטק הוא 20). מטאבים הוא מסקטור הנמצא במקום הדרומי ביותר בין מטקי הארץ. לפי ההרצאה שקבלנו על מטאבים ועתידם, יש עתיד גדול למטאבים, כעיקר בטוחה הקלאזה. במקרה שיהיו מים בשפע האדמה שהתברכה בה מטאבים היא אדמת ליט פוריה מאד ונחוץ לה רק הנוזל היקר מים. כיום שאלת המים נפתרה באופן ארעי היות וכמות המים אינה מאפשרת פתוח וקלאזה. את המים האלה מקבלת מטאבים ע"י שני בורות מים שנחפרו בוגדי עטלוב' העובר כ-4 ק"מ מהנקודה ואחר בזמן שטחון חולף, מזרמים כמזריות עצומות שלמים. בשנה גשומה מזרמים הואדי 6 מליון קוב-לסעה. וכל זה זורם במשך ימים ספורים, אחר כך כמות המים נעלמת אבל מתחת לציפה ישנה זרימה תחתית של המים שנשפגו וה גיעו לטכבה גלתי מתחלחלת צור כך זורמים מים מתחת לאדמה ומגיעים לבור שנחפר ומשם מעלים אותם למעלה.

עלית המים שתיפתר בכ קרה שיקדחו באר לפי השיטה החדשה של הוצאת מי תהום דבר שמצריך חפירה באר בעומק של למעלה מ-300 מטר וגם חודי בעומק זה ימצאו את המים לא לוכלר להישתמש בהם באט לא יפרצו בעצמם החדשה היות ולא כדאי מבחינה כספית לשאוב את המים מעומק כה רב על ידי מטאבות.

כיום יש להם עוד אפשרות של קבלת מים, אבל רק למרעה זרוע הדבר נעשה ע"י מטרד החקלאות, ובעצתו של לאודומילק שביקח במקום. החכניות היא זאת: יכוונו את מי הואדיות הקטנים לטטה ישר וע"י כך ירוו את הטטה הנ"ל אחרי כך יזרעו מרעה, ולפי זה תעובד תכנית לגידול היות. כיום יש למטאבים תעשית מיטוח, את ההזמנות מקבלים מהסוכנות במביל מחנות העליה והמעברות. (תעשייה זו נפוצה בישובי הנגב בהם אין אפשרות של גדולים חקלאיים, מחוטרים).

עבודתינו לא היחה קבועה בענף מסוים אלא עבדנו בכל הענפים (כפי שאומרים "מקקים"). אבל העבודה התרכזה בעיקר בתעשית המטוח ובסניף (עבודת הבניין אין מטענות חבניה ממך אלא גם הוכלות חול, אבנים, וכו... כלהעבודות הקשורות בבנין). כיום מתחילים לעבור מטכון בצריפים לשכון בבנין. את הבתים בונים מיציקה עבה וכולם מכוננים נגד יריות רובים. (המשך בעמוד 8)

מחנה עבודה

יצאנו למחנה שתי כיתות ו' ז'. המחנה הוקם ליד תפצי-בה על שפת הנחל. הצוהלים הוקמו מחבלים ומקלות ושמיות התחלקנו לחוליות. ביום הינו הולכים לטיל, התעמלנו וליחקנו. לכל דבר היה זמן משלו. זמן רב היקדשנו לחקמת טנטנים, היקומו נו הצובות מטלים למגבות לבי גדי-ים. טפטלים אצטבעות לנעלים ולכלים. עסקנו בדיג. ישנם שם דגים רבים. התרחצנו בים כל יום. השמירה היחה נישכת כל פלילה בערבים הינו משחקים מטוקי לילה או יושבים מטביב למדורה בסיכום היחה תחרות סיכום. רחל קצין.

משאלתי לשנה החדשה.

אני רוצה שיתחילו לבנות בחי מגורים בבית ספרינו. שיטחלו ביננו נר
 ודמתי ויטעו עצים ובית ספרינו יפרח ויגדל. אנכי רוצה כי השפה והחיה
 שנה בשונה ובצורה לא תהיה בארץ. יפסק הצנע והטוק השחור יגמר לגמרי.
 שיחוסמו בארצנו קיבוצים ובתי חרושת ימנו למיניהם לסוכר, לזכוכית
 לגומי לאוטומובילים ועוד ועוד. וגם האוניברסיטה תיגדל. וכל ילד עברי
 באשר הוא שם ידע לקרוא ולכתוב. אני רוצה כי הנגב לא יראה שומט כמו
 היום. וכלא שבכול מקום ומקום יראו ישובים חדשים. וביצות החולה תהינה
 לישוב חורף ושלום יהיה בינינו לבין הערבים. והצי יגדל ויכנו עוד נמלים
 וטירות ועופה ולירושלים הבירה יעבירו צינורות מים ויהיה מים בטבע לפני
 כות ולהתרחץ לל הגבלה. בקיצור, שארצנו תגדל ותפריח!
 כחה ר'

לקראת השנה החדשה;

היגיעה שנת הלימודים
 וצמח גם התנים
 שנה חדשה משמחה ובאה
 ובפינו תקוה ומשאלה:

יגל אכר,
 יפצה הסף
 בשיר,
 יצמח דגון,
 יפרח שדה
 בניד.

תהי שנת לימודים ברוכה
 שנת שלום ומנחה
 תהי סאת שימחה
 בכל ימות השנה

(המשך מדף 7) מחנה העבודה במסעונים.

התקוות שתלינו בחחילת בואנו התאמתו. הקשרים נוצרו ונתהדקו,
 מאליהם, עבודתנו במסך זה היחה לעזרה חשובה למסך משאבים והיחה נחו-
 צה לנו לטט הרגשת החיים האלה שמדברים עליהם, על החלוציות בהגשמה.
 ובאמו הרגשנו כמה קשה לחיות בבדידות (המשך הכי קרוב הוא במרחק 8 ק"מ),
 ובתנאים הקימים. אבל החברה עשתה רושם מצויץ והיחה לנו ההרגשה
 שבאמת אין פלא בדבר שהחברה הזו החזיקה מעמד כי רוח החלוציות מפלמון
 בליבת. ותיקותי שמפעל זה שהוחל בו השנה לא יהיה ראשון ואחרון
 שימשך מידי שנה בשנה ויהיה לחועלת גם לנוער היוצא לעזרה וגם למסך
 המקבל את העזרה.

שטון ש.

בשרה הספורה

ועדת ספורט

ועדת ספורט החלה את פעולתה במרץ רב, כבר בחחילה הקימו ועדת-ספורט מחסן, אשר בו היא מתכוננת להחזיק את כל "רכושה". בתוכניתנו לחדש את יום הספורט הנהוג בחברתנו ולגאול על ידי זה את הגביע מכח "ו", וכמו כן לחדש את מגושי הספורט שבבית הספר. עד עתה הספקנו לסדר את אמוני הכדורסל, ואחרי החלטת החברה על הסיוריון מחקוננים אנו לקבל עוד מספר כדורים. אנו מבקשים את אלה אשר יש ביכולתם למסור לנו מכשירי ספורט שיש בהם תועלת, היות ואמני הכדורסל יחדשו בקרוב ונעמוד בפני חוסר כדורים לאימונים.

איתן.

א ל י פ ו ת ה " פ ו ע ל " ב ש ח י ה .

בזמנים אלה מתקיימת אליפות השתיה של הפועל. האליפות עודנה בטלביה הראשונים, אך עד עתה נעשתה כבר ההתחרות של רבע גמר, וחצי גמר. אף אנחנו לקחנו חלק באליפות רבע הגמר, ובידנו נפלה הבכורה וולק משחינינו עלו לחצי הגמר, אליפות זו מתקיימת בכל חלקי הארץ, בגליל, בדרום ובשפלה. לפי התוצאות של השנה סיכויים רבים לשחינינו. באליפות חצי הגמר שנערכה בג'רצ'ה שילר, הושגו תוצאות טובות, והרי חלק מהם:

ילדים:

50 מטר	חזה:	43,2 ש'	אהרון תל-אביב.	100 מטר חתירה:	1:13,3	עודד ג.א.
50 "	גב:	42,5 "	יגאל גבעת-חיים.	" "	2:42,8	ראובן "
50 "	חתירה:	31,08 "	אהוד עין-שמר.	חזה "	1:29,3	"
50 x 4	חתירה:	2:16,4 ש' ג"ח, שיא ארצי.		" "	3:17	"
				100x4 חתירה:	5:0,26	ג"ב.

ילדות:

50 מטר חזה:	51,2 ש' ניצה	100 מטר חתירה:	1:38	איה ג.א.
50 "	גב: 50:0,0 ש' ניצה	" "	2:29,3	"
50 x 3 מעורב:	2:25,4	חזה "	4:67	תמר "
		גב "	1:52,8	ניצה
		חזה "	8:0,7	100x4

בוגרים:

100 מטר חתירה:	1:07,0	100 מ' ארנון טוריז.
200 "	3:17,3	חזה יחזקאל.
400 "	5:44,6	חתירה ארנון טוריז.
100 "	1:25,4	חזה הולנדר.
100 "	1:24,5	גב יונה ת"א.

ה ס פ ו ר ט ב מ ח נ ו נ .

היום האחרון במחננון היה מוקדש לספורט. לפני ההתחרות עצמה היו אמורים: הלכנו הליכת זיקית, הלכנו על גבי קורות וקפצנו קפיצות "טרוז". לבחר זאת החלו ההתחרויות. בחחילה הלכנו את הליכת הזיקית, דבר זה היה הקשה ביותר אבל עברנו בשלום, הלכנו על קורות ודבר זה היה די על. בטוף קפצנו "טרוז" מעל מדורה, אבל מקום הזינוק היה גבוה ולא קרה כלום. אחרי שכל ילד עבר את הכל התקיימו תחרויות קבוצתיות. עירית.

מנהל פני

ילדים אני רוצה להעמיב אותכם בפני עובדה מעציבה שקימת במסגרת קימת אצלנו חברה נוער שנמצאת פה קרוב לשנה. האם ניסה אחד מכם לייקר קצת? למרר אותם אלינו, לדרייגו? והתשובה היא: לא. והאם מישתדל לנסה לחשוב מה יהיו התוצאות של הדבר? ובעצם ראינו כבר תוצאות, הם עוזבים והולכים העירה. והשאלה היא איך המסק יגדל (או משקים בחורים) אם ניתן לחם בקלות כזו - אפילו בלי להגיב על כך - ללכת ולהשאיר כגון את שמת אם היה ידוע.

כולם מדברים על קליטת עליה, על הליכה למעברות, אבל כאן בתוך המסק שלנו בגבעת חיים לא נששות שום פעולות בכדי לקלוט את אותם נערים שאני בטוחה שהם מעוניינים להקלט בחוכינו. ודעו! נערים ונערות אלה יש להם טינה כלפינו, ובצדק. ואני פונה אל כולנו ומה ההתנשאות הזו? במה אנחנו יותר טובים מהם? מדוע לא ניגש אליהם בפשטות, נדבר איתם נקרב אותם אלינו ואני בטוחה שהתוצאות תהינה ברורות העזיבה תהינה בממדיה הרבה יותר קטנים.

ונני מציעה שמשימתנו תהיה לדאוג להכנתם לנוער העובד ולקיים אותם קשרים על ידי פעולות שיחות חפשיות. ילדים דעו שמשימה זו היא אחריות לגבי הנערים והנערות ולגבי המסק והתנועה הקיבוצית.

נעמי כ.

וכשחוזרים למחנה, ירעש מחומה - הילדים לובשים בגדים וכבר הם מוכנים לבדיקת האהלים מסתדרים למפקד המזור של המפקד המפוזר הרמת הדגלים תצאאות בדיקת האוהלים.

במחנה רעש מחומה הילדים לובשים בגדים ויצאים לדוג דגים. ובראש הדיגים בועב דיג מפורסם ובידו חכה כפולה בה יוצא למלחמה.

בסוף המחנה רעש מחומה הילדים לובשים חרמילים וחוזרים הביתה שמחים...

(המסק מעמוד 1) פנינו קדימה

החשובה לפילוג בידי כל אחד מאיתנו. יתן הזעזוע אותותיו במולנו. נהיה ערים יותר לנעשה, נזעקים לפעילות, זונחים הצידה את הטינה הפרטית שבה הסתגרנו. נהיה חברים איש לדעהו ככל שמילה זו - חברים - בעלת משמעות היא. לא נעדר משיחות חברה כי ניראה בהם את מרכז איינו. נוטים יד של חברות והבנה אל הילדים החדשים שהגיעו אלינו מהגולה, משום שהם, ממש כמונו, מהוים תגבורת למסק שלנו. נהפך כולנו, הילדים, לגדולים יותר, מעמיקים חשוב ורציניים. נבין שהמציאות לא נתנה לנו את חיינו כשהם שלמים וחלקים וכי נעמדנו מתאום בעיטומה של מערכת הקיבוץ, בילתי מוכנים וחלשים. הקיבוץ המואחד היה נתון תמיד במערכות והאבקויות על דרכו ומפעלו, והוא יוסיף ויעמוד בהן משום שמטבעו כזה הוא, חלוץ והולך בראש. דרכו היא דרך המאבקים וחבריו לחמים. הינו חלשים מפני שלא קיבלנו הימון למלחמת הקיבוץ. אין לעמוד במערכה בלי ציוד ובלי הכרה ולנו חסרה-הכרה והבנה של שליחות הקיבוץ, הידיעה בהכרחיות ובגורליות המאבק המתחולל. כי אנו ניצטרף בבגרותנו אל עדה לוחמים, אנו רוצים להיות מוכנים לכך וחזקים. נחזיר את הכוח הקיבוץ לעצמנו, נימלד אותו, נתארגן ונפעל, ונמסוך בעול במשנה כוח - זוהי תשובתנו.

